

Mina Herrar, när wi frida,
 Gafligt Stränderna förbi,
 Det att ären som framhida;
 Edna fortare än wi
 Mångan gammal man beslugar,
 Sifers otillräcklighet,
 Men för sat i många dagar,
 Blott man tiden nyttja wet.

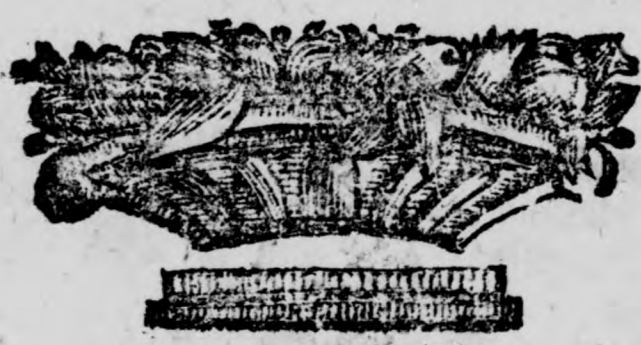
Den Fjerde:

3. Giffa Skampar, I som flödat frut,
 Ien med en nedbad Carl, I som Hans
 betäl har nedbad, Isten Bitts Stor-Skumal,
 Ni som Giffat återtagit gamla Svada
 Själaras rätt, från Eder släpplaghi, då
 ni blodig flöta flädr.

2. Vi ha dig i döden följa, I en upp
 värt trogna hand, Så på Själaras blonda
 böja, som upp på det följa hand, Vi i värt
 Derat högt den äran, at bli flydda af värt
 Carl, Segren wi på händeren bära, Med
 när Store Skumal.

I en vilja, har wi vägat sif och Stod,
 Du som Sjelle återtagit gamla Svada Stor,
 Ians rätt, Vädra hertan i dig draghi, Då
 ni blodig flöta flädr.

2. Nej som ärlige män, wi ej swike, Den
 Kung of Himmelen befalt, Och att lesna
 och dö i Hans Rike, Det är ju hwad wi
 önske för allt, Och att ärnä den önskede
 Wdn, Wdra wi icke swika i nöden, Nej wi
 följe Kung Gustaf i döden, Hans nåd
 och Himmelen blir wår lön.

Sore Carl wil Du Mig Rika, Stan
 wårt Swada Bitts fländ, För Din ära och
 Den Tredje:

3. En Säl för den Rikigman, Och wår
 wårdnad blott för, som älskar sin Kung,
 sin flände flär, som ej fäler sit Land, un-
 der sten af sin Sag, som lär uti Garan
 och ej tror sig swag, som ej fälskar och
 fruglar på börban af tung, Swars löf-
 ar att för wårt Land och wår Kung.

2. En Säl för den Swandst, Swars Sjer-
 sa et är fall, Söigt Konungens willa, gjordt
 Swad han besall, som för Guldet, ej nara
 sin wår seg eller fal, som på eller segra
 har gjort uti sin wal, som drat uti Sjer-
 bet, et frändt sin Sag, som vrider sit glas
 och Sänder som sag.

Min Granne hög glaset, som Swenskom
 (och) i Jung, Den Jung, som i milibeten
 i din Jung, som älskar wår Swandst,
 och ger frubeten spjöd, som brunt des bolor
 ut fländens hand, Swars löfen är att för
 wårt Swandst.

Den Andra:

GS 1948

Fem
R i g b =
W J S O R,

Den Första:
 Swearna fordom dags 2c.

Den Andra:
 Min Granne hög glaset, 2c.

Den Tredje:
 Store Carl wil Du 2c.

Den Fjerde:
 Mine Herrar när wi 2c.

Den Femte:
 Låt friget få brinna i låga 2c.

Sjungas under egna behagelliga Melodier.

Skall fröna med ära och oödelighet.
För mig som jag vill som jag vill
i Himmelens beströmt ljus,
och för mig som jag vill som jag vill
och för mig som jag vill som jag vill
och för mig som jag vill som jag vill

Den femte.

Skall fröna med ära och oödelighet.
För mig som jag vill som jag vill
i Himmelens beströmt ljus,
och för mig som jag vill som jag vill
och för mig som jag vill som jag vill
och för mig som jag vill som jag vill

9

Skall fröna med ära och oödelighet.
För mig som jag vill som jag vill
i Himmelens beströmt ljus,
och för mig som jag vill som jag vill
och för mig som jag vill som jag vill
och för mig som jag vill som jag vill

5

2.

Med Cocardon uppå Hatten,
Och med värjan i min hand.
Skall jag slå till Lands och Watten,
Slå för Kung och Fösterland.
Knechten ingen fara fruktar:
Striden lifwar up hans själ,
Och när Blodet jorden fuctar,
Har han nyttjat dagen wäl.

3.

Flickor har mig aldrig dårat,
Med sin hela ståt och pråkt,
Aldrig nånsin hjertat sårat,
Jag anser dem med förågt,
Låt man Flickers stolta fara,
Tråda i Putoner upp;
Jag ej fruktar någon fara,
Jag chargerar för den Troupp.

4.

Doct jag kan likwål ej neka,
Att jag hade lust en gång,
Få med wackra Flickor leka;
Och att höra ljustig sång,
Det kon Knechtens hjerta röra,
Ty han ock en mån'ska är;
Men hwad wil du stackare göra:
På talet hör jag du är lär.

Den första:

Swearna fordom dags Drucks ur Horn,
Togo in Wallar, Skantsar och Torn; Wi
ån i Dag, har samma Lag, Hvem förer
of an? Gustaf den Tredje, så heter Han.

2. Sären hos Ryfkarne Rittsla dem ån,
och skola derföre riswas igen, De ån en
gång, Göra förfång, Minnet är kort, Att
Carl den Tolfte förde dem bort.

3. Låt dem få rusta sig Magten är stark,
Och icke känna de Sveriges Monark, Han
tuktar dem en emot fem, Wågar att gå,
Fattiga Ryfkar hwad stryl ni Lär få.

4. Kanste de wåpna sig under det hopp,
Att denna hjelten slutar sit Lopp, och aldrig
mer, Fåller dem ner: stackare de, när de i
Gustaf Maken får se.